

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Iesit-o Sămănătorul să samene sămânța sa.“

(S. Ev. Luca 8. 5.)

Noi, oamenii ne asemănăm cu trestia crescută prin bălți, odată stăm drept, de altă dată ne plecăm la pământ atinși și de cea mai ușoară adiere de vânt, suntem așa de îndoelnici, că nici Dumnezeu și nici semenii nostri nu se pot încrede în noi. Nu este în noi nimic mai *stătornic decât nestătornicia*. Primim sămânța cuvântului lui Dumnezeu, însă nu prinde în noi rădăcină, deoarece ori cade în inimile noastre, ca sămânța sămănătorului, una lângă cale și să calcă, iar paserile cerului o mănă, alta cade pe piatră și să uscă neavând umezală, iară alta căzută între spini este înecată de acestia și numai o parte a sămânței, adică a cuvântului lui Dumnezeu, care cade în pământul cel bun, va se zică în inimi și suflete credincioase, poate aduce rodiri și de fapt rodește din belsug.

Sămănătorul prim este Isus Hristos, sămânța este cuvântul lui Dumnezeu, urmașii sămănătorului. Isus sunt toți Episcopii și preoții Bisericii crestine catolice în legătură și înfrunte cu Patriarhii Romei cari predică evangelia lui Hristos la toată zidirea și în toată lumea.

Se cercăm acuma rezultatul vesirei evangheliei Mântuitorului nostru!

Cei de lângă drum cu sămânță călcată de trecători sunt acei nefericiți, în cari au intrat diavolul necredinței, a hulei, a defăimării oamenilor și menirilor bune, iară credința cea adevărată nu poate intra din motivul. că n'are timp, n'are voie a-o ascultă; necredința și nepăsarea au făcut o scoarță groasă în jurul inimei lor, ca de multe ori cuvântul lui Dumnezeu este desprețuit și bățjocurit de acesti indiazi împetriți sufletește; durere în lume sunt mulți de acesti nefericiți!

Alți asămănăduse sămânței căzută pe pământ pietros sunt aceia, cari văd și cunosc, că este salutar ce li-se predică și li-se spune în s. Evanghelie, înse pretextează: acuma nu pot, am alte afaceri, n'au putere, n'au avere, nu pot pierde oficiul, renumele și altele (cauze mincionasă se află destule). Acestia sunt oameni, despre care zice proverbiul, că sunt: „creștini cu numele, înse păgâni cu faptele.“ Sunt acei nefericiți din zilele noastre, cari pentru interes material, pentru ceartă cu preotul, ori cu cantorul, pentru stole, ori lectical, pentru prețul de 30 arginți a lui Iuda își leapadă legea și credința strămoșască catolică făcându-se prozeliji diferitelor secte, sunt ca trestia clătinată de

vânt, să aplecă la orice adiere a vântului și să osindesc.

A treia specie de creștini slăbănogi, asemănători seminței căzute între spini, sunt acei oameni, pe cari avuțiile, interesele de partid politic, plăcerile nu le dau răgaz să asculte cuvântul lui Dumnezeu rostit de preoți în sf. Biserici unde li se vorbește despre post, rugăciune, înfrânare și alte fapte creștinești; spinii celor pământești îneacă grâul cuvântului lui Dumnezeu între ei.

Cei cu inimă curată și bună, cari „auzind cuvântul lui Dumnezeu îl țin, îl urmează și fac roduri întru răbdare,” sunt acei buni și evlavioși creștini, cari nu se clatină de necredință, de patimi și ispite, ci urmând poruncilor și Evangheliei lui Isus, sunt îndestulați și fericiți până la un grad aici pe pământ, — iar după moarte li se asigură, prin faptele lor bune-creștinești, fericirea vecinică.

Am cetit în mitologia păgână, că oarecând zeii păgâni au compătimit pe biata lună, care fără vestminte și neimbrăcată în iarnă zgribuia de frig. Deci au trimis pe solul lor, pe Mercuriu, ca să-i croiască niște haine. Mercuriu execută porunca zeilor, ia măsură exactă de pe lună și când colo, când îi duse vestmintele făcute, nu se potriviră lunei din motivul, că la luarea măsurii „luna era plină” și acum era „lună nouă.” A probat ai croi din nou vestminte cu aceasta ocaziune și când le transfera gata din nou refăcute, nu se potriviră lunei din motivul, că „luna era plină.”

Așa suntem și noi oamenii, cari umblăm în lume ca lunatici, goli sufletește și moralmente, cari numai cu zdrențele materialismului voim a fi îmbrăcați. Trimite la noi Dumnezeu pe solii Lui, pe preoți, pe confesari, ca să ne îmbrace sufletele în hainele

adevărului creștinesc, în lumina adevărului, îndrumându-ne pe cărările fericirii, — însă de multe ori și foarte la mulți muritori nu pot nimeri măsura cfoirii vestmintelor spirituale din cauza nejustificatei și neserioasei atitudini și a criticei multora josnice și false.

Vă rog în numele lui Dumnezeu și în interesul fericirii sufletelor voastre „Priveghiați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită.” Primiți cuvântul lui Dumnezeu cu inimă bună-creștinească, umați-l, cercați sf. Biserică în Dumineci și sărbători ascultând cu folos propovăduire Evangheliei lui Hristos, deoarece cătră toți credincioșii pământului este adresat cuvântul Domnului: „Celce are urechi de auzit, să audă.” Deci să nu fim surzi, să-L auzim, să-L urmăm și vom intra întru bucuria Domnului Nostru Isus Hristos.

D. V.

Busola.

Știi ce e busola? E un instrument, care ne arată direcția Nord-Sudică, sau Miazănoapte-Miazăzi. Călătorii din deșert, de pe mare și munți se folosesc de acest instrument, ca să nu greșească direcția în care vreau să meargă. Și cine are busolă bună și știe cum să-o privească, — nu răătăcește.

Și noi în viața noastră sufletească avem nevoie de busolă. Căci viața aceasta e câteodată un deșert monoton, fără flori și umbră și izvoare recreatoare; altă dată e ca marea furtunoasă, care urlând aruncă corabia noastră de pe valurile înalte ca câte-o turlă, în adâncime, ca în momentul ultiu, pe aripile viforului să-o scoată de acolo, ridicându-o numai pentru aceea ca să o poată izbi din nou de bazinul stâncos al mării; și de multe ori ni se prezintă viața noastră ca lanțul

munților sterpi, care cu aerul lor ghielos amorțesc întreaga viață. Cum să ne orientăm între asemenea împrejurări fără busolă? Dar noi avem busolă în Biserica lui Hristos, care ne scutește de rătăciri. Numai aceia n'au busolă, cari nu vreau să cunoască cârmuirea și autoritatea dumnezeiască și așa nici instituția sfântă a Bisericii, care ne dă directive. Cei necredincioși și atești aparțin acestora. Sunt și de-aceia cari spun, că ei sunt creștini-catolici, se declar de membrii Bisericii, dar nu fac nimic pentru a trăi conform principiilor Bisericii. Aceștia sunt cași călătorul, care ar rătăci cu busola lui în buzunar și nu ar scoate-o ca să-o privească. Aceștia sunt creștinii indiferenți și leneși, cari sunt mai condamnabili și decât cei dintâi, căci poate la aceia și împrejurările, creșterea, — poate au fost fiii părinților atești și nimeni nu i-au îndrumat la calea cea bună, — și firea lor păcătoasă și răsvrăitoare, au cauzat scepticismul lor. — dar aceștia au avut ocazia să învețe religia și morala creștină și ei tot nu urmează acelea. Inerția riaturii omenești e singura cauză a rătăcirilor lor, căci li e lene să privească și să urmeze busola creștinului: Biserica.

Apoi alții sunt cași călătorii nepricepuți, privesc busola, dar aceasta nu le spune nimic, sau nu le arată direcția adevărată. Căci precum busola în mâna unui copil sau a unui om neînvățat, nu înseamnă nimic, — sau nu acăea ce ar trebui să însemne, — așa și Biserica nu poate să conducă oamenii neînțelegători. Trebuie să fim pregătiți prin educație și învățatură, ca să înțelegem bine și să putem urma drumul arătat de Biserică. Căci altfel vom privi busola și ne vom explica după placul nostru unde e Miază-noapte și unde Miazăzi. Așa cum își explică adevărurile creștine, cei superșticioși,eretici și sectanți.

De aceea, ca să nu rătăcim, trebuie: să recunoaștem autoritatea Bisericii, viața noastră să o conformăm ei și să fim pregătiți pentru înțelegerea adevărurilor creștine.

Dr. Irina Berinde.

Vergură Marie!

Vergură Marie!
Fecioară Preacurată!
Izvor de bucurie;
Fii pururi lăudată
De fiii care Ție
Onoare-ți datoresc.
Tot sufletul Te cheamă,
Tot neamul creștinesc
Să vii într'ajutor;
O prea-iubita Mamă,
Ajută-al Tău popor!

Privește și la mine,
Sunt slab, neputincios;
Ridică-mă la Ține
Și du-mă la Christos:
Mântuitorul meu.
Căci El e fericirea,
Eternul Dumnezeu
Ce-aduce mântuirea.

Sufletul meu Te cheamă
Ajută-mi Sfântă Mamă!

Vasile Sechel

învățător.

Anunțăm pe toți, cari se interesează de mersul lucrurilor aparținătoare Bisericii și în special ale Agrului, că începând cu ziua de 15 Octomvrie în fiecare zi localurile Agrului (Piața Unirii 25) vor fi deschise pentru membrii și pentru toți binevoitorii acțiunii noastre.

La dispoziția vizitatorilor vor sta 8 gazete, cari în mod gratuit vor putea fi cetite de toți.

După o vacanță de 2 luni corul Agrului a reluat probele. Corul fiind reorganizat, va cânta pe 5 voci. Probele se țin Luni, Joi și Sâmbătă, totdeauna la orele 19 (7 seara).

† Artemiu Anderco arhidiacon, protopop

Cu durere anunțăm pe cetitorii noștri, că protopopul Anderco din Ieud în ziua de 7 Octomvrie a repausat. În mormântarea rămașiștelor pământești ale iubitului defunct s'a făcut — Dumineca — în ziua de 9 Octomvrie 1932.

Cine a fost protopopul Anderco? Cu toții știți. A fost șeful iubit de preoții din districtul Izei, care a știut să unească bună-tatea sufletească cu autoritatea superiorului. A știut, să țină ordine în districtul său, fără să jignească pe cineva și fără să-și ridice glasul mai sus, ca cel obișnuit.

A fost preotul cel bun, care cu adevărat zel apostolic a muncit pentru binele parohiei sale Ieud. Toată înfățișarea lui era plină de iubire, dragoste și demnitate preoțască. În năcazuri mângăitor, în lipsuri ajutoare — cu un cuvânt a fost totul, ce trebuie să fie un servitor al altarului.

Dar nu numai clerul și poporul credincios din parohie la iubit. L'au iubit toți oamenii de bine. Conduita lui a arătat o înaltă concepție de altruism, manierele lui au fost în stare să-l facă plăcut înaintea tuturor.

Cât de mult a fost stimat de toți, s'a

dovedit cu ocazia înmormântării, când s'au adunat intelectualii și țărâmi fără deosebire de neam și limbă, ca să-i dea cinstea de pe urmă. Trebuie să remarcăm, că s'au prezentat fără excepție conducătorii vieții politice, dovedind, că omul cinstit și în politică, este respectat chiar și de adversarii politici.

Înmormântarea cu miile de participanți — a fost impunătoare. Glasul celor 14 preoți funcționi, lacrimile familiei îndurerate, mahnirea vizibilă de pe fața credincioșilor totul au dat o notă tristă actului dureros al înmormântării.

Reverendisimul I. Borș, care în calitate de delegat al Preav. Ordinariat — a condus serviciul înmormântării, cu cuvintele îndușetoare ale colegului și ale prietinelui a parentat pe iubitul dispărut. Preotul I. Dunca în numele credincioșilor, preotul G. Cosma în numele clerului tractual și alții în numele altor corporațiuni au adus vorbe de adânc regret deasupra mormântului deschis, gata să primească pe acela, care a fost protopopul Anderco.

S'a dus încă unul dintre noi, care și ca preot și ca om neincetat a fost la culmea datoriei. Gol mare rămâne în urma lui și involuntar ni se pune întrebarea, cine 'l va înlocui?

Dzeu să-i facă parte cu dreptii.

Calendar săptămânal.

16—22 Octomvrie 1932.

- 16. Dumineca IV-a d. Înălț. sf. Cruci. M. Longhin Sut.
- 17. Luni Prof. Osie M. Andrei
- 18. Marți Ev. Luca Marin
- 19. Mercuri Pr. Ioil Băr.
- 20. Joi Sf. Artemie Evor.
- 21. Vineri C. Ilarion Socrat
- 22. Sâmbătă Sf. Averchie Elis.